

Llei a la graella

La nova llei de RTVV, que el PP havia previst més plural i controlada per les Corts, naix amb els seus únics vots a favor. L'oposició la veu encara més perversa que la del 1984, que s'aprovà per unanimitat, i hi vota en contra. Tot seguit, la breu història d'una norma cuinada a foc ràpid pel govern valencià.

Quan feia zàping i arribava a Canal 9, a Alberto Fabra se li regirava l'estómac. Als noticiaris, Francisco Camps apareixia tant que allò li evocava el *NO-DO* i un altre Francisco: ara inaugurant un poliesportiu, ara visitant una colla festera, ara menjant paella, ara a un partit de futbol, tot plegat li semblava excessiu. Paco, Paco, Paco...

Fabra tenia clar que una manipulació més subtil podia resultar fins i tot més efectiva, i aquest fou un dels primers objectius que es va marcar en accedir a la presidència del Consell, ara fa un any. De seguida va anunciar l'elaboració d'una nova llei de RTVV, que derogaria la de creació –del 1984– alhora que seria el bessó de la nova política que aspirava a liderar. Més plural, amb més democràcia interna i més control extern.

El cap de l'executiu va delegar en els seus vice-presidents aquesta tasca ingent. En primera instància, Paula Sánchez de León es va encarregar de dialogar amb els tres grups de l'oposició a fi de cercar-ne complicitats. Els va demanar l'opinió sobre aquest i alguns altres te-

mes, i aquells van acudir-hi amb un punt d'escepticisme –Sánchez de León era la vice-presidenta que Fabra havia heretat de Camps, amb qui també havia estat la portaveu del govern– i un altre de més optimista: Ràdio Televisió Valenciana (RTVV), endeutada i saquejada, convertida en una eina de propaganda del PP-CV, únicament tenia marge de millora.

Les reunions bilaterals van donar pas a una de conjunta a què la número dos de l'executiu va dur una proposta d'entesa en diverses matèries, inclòs l'ens públic. El grup de Compromís s'hi va sentir estafat i Mònica Oltra va aixecar-se de la taula quan la cimera encara no havia conclòs. "Ens volen fer empassar les seues idees sense acceptar-ne cap de les nostres!", va exclamar a l'eixida la portaveu adjunta.

Propulsada per Fabra a la Delegació del govern la vespra de cap d'any, el lloc de Sánchez de León va ocupar-lo José Ciscar. La mà estesa d'aquella, a l'oposició els semblava la d'una lloba, mentre la de Ciscar, en canvi, sí que recordava la d'un osset de peluix.

De fet, al capdavant de la Conselleria d'Educació, d'on provenia, Ciscar havia congelat l'aplicació del trilingüisme a l'ensenyament públic i concertat, una bandera de Camps i de l'ex-conseller Alejandro Font de Mora.

Però l'ós no era de peluix, sinó d'un volum bastant més gran, i amb una sola mà pretenia abraçar tots els grups de l'hemicicle gràcies a una nova norma que, segons deia, s'inspiraria en models europeus de referència. A l'altra mà, a més, Ciscar duia unes tisores de modista amb què aprimar la plantilla via ERO: dels 1.700 treballadors actuals, la tardor vinent amb prou feines n'hi quedaran 500. Una mesura severíssima, emmarcada en el serial de retallades imposades per Berlín, Brussel·les i Madrid, que va unir en bloc socialistes, Compromís i Esquerra Unida. Qualsevol acord de tots tres amb el PP va semblar impossible a partir d'aleshores.

Per tant, la trobada entre el socialista Josep Moreno i la secretària autonòmica de Presidència, Cristina Macías, van servir de ben poc, com també la que tots

CORTS VALENCIANES

La nova llei de RTVV, aprovada per majoria absoluta i en solitari, permet "externalitzar" els trams horaris i serveis que vulga.

dos van mantenir de manera fugaç amb la ponent popular, Alicia de Miguel. Preses de contacte tan accelerades com inservibles que també van tenir com a protagonistes entre el sindic socialista, Antonio Torres, i el que ho és provisionalment del PP, Rafael Maluenda. O els escassos minuts que van dedicar a la llei en qüestió Alberto Fabra i el secretari general del PSPV-PSOE, Ximo Puig, durant l'únic encontre oficial que han mantingut de moment.

Fusió angloalemanya. Els redactors del projecte de llei de RTVV van estudiar a fons el model de la BBC i el de la televisió pública germana, i van mirar de fer-ne una barreja. L'oposició, per contra, ha criticat que la norma resultant és un pegat per què, per comptes d'augmentar la capacitat de control de les Corts, el partit que disposa de majoria absoluta pot fer i desfer a pler.

Els nou membres del consell d'administració –i no dotze, com fins ara– hauran de presentar un currículum que acredite un mínim de cinc anys d'ex-

periència i gestió al sector audiovisual. Seran escollits per un mandat de sis anys a fi d'excedir el període de la legislatura en curs, hauran d'aprovar un interrogatori previ a les Corts i podran ser-ne apartats si el dèficit pressupostat a l'inici de l'exercici ultrapassa el 7%. La intenció del PP, segons han reiterat, és d'arribar a una entesa amb la resta de grups i consensuar els nou noms, incloent-hi el del director general. Proclamen que és l'hora de l'acord i de deixar de costat el repartiment de cadires al consell d'administració que ha existit fins ara, en relació amb el pes de cada partit a la cambra. No obstant, Compromís i EUPV es podrien quedar sense, si PP i PSPV opten per tancar una llista comuna.

Amb tot, qui tinga majoria absoluta podrà nomenar-los de manera unilateral, sense negociar-ho. Un escenari que descarten els populars, que han mirat de reüll la BBC, on el govern britànic nomena els gestors sota la supervisió del Trust Council of the Queen, un òrgan de 400 notables que avalen els mèrits dels seleccionats o proposen de retirar-los. L'oposició valenciana, però, desitjava un consell de catorze membres, designats per un mandat de tres anys i escollits amb una majoria qualificada de tres cinquenes parts de les Corts.

El director general sí que haurà de superar aquest percentatge tan significatiu, però tan sols en primera votació. A la segona, per a evitar un bloqueig, el PP s'ha reservat la via de la majoria absoluta. Aquest és un dels aspectes més polèmics, però els conservadors es remeten al cas català, on el socialista José Montilla va signar un decret d'urgència amb el suport d'ERC i ICV per tal de nomenar amb majoria absoluta Enric Marín com a president de la CCMA, i fins i tot branden la disposició addicional de la llei de RTVE aprovada pel PSOE que ha permès al PP d'escollir el director general amb la meitat més un dels vots, decisió recorreguda pels socialistes als tribunals. Tanmateix, els populars insisteixen que posaran damunt la taula un nom que rebrà l'adhesió massiva de la cambra, el compromís a què va arribar Fabra amb Puig, alhora que asseguruen que el director general no presidirà el consell d'administració, tot i possibilitar-ho la nova llei.

Preferent. Aquest és el qualificatiu que rep ara el valencià. El PP s'ha negat a fer una RTVV monolingüe amb l'Estatut i les dues llengües oficials com a argument. No els han importat gens les referències continuades de l'oposició a la llei gallega, consensuada amb els socialistes i que Ciscar va posar com a exemple. A més de considerar la llengua pròpia només com a "preferent", el PP hi introduirà l'anglès –subtitulat– a les franges infantils.

La condició de servei públic queda recollida a l'article segon de la llei, però el Consell podrà "externalitzar" els trams horaris o serveis que vulga, entre els quals els informatius. Tornen a posar com a paradigma la BBC i la televisió alemanya i aprofiten l'avinentsa per a sentenciar que el PSOE ja ho va fer *de facto* a TVE, amb què va afavorir les empreses de Jaume Roures. Igualment, el PP s'ha negat a blindar per llei un percentatge de producció elaborat per empreses valencianes, sota la motivació que aquest privilegi podria fer-les acomodaticies a casa i poc competitives de portes enfora.

El manament marc, que el PSPV recorrerà davant la justícia perquè entén que s'hauria d'haver negociat a banda, recull els objectius que haurà de complir RTVV els propers nou anys. El PP insisteix que aquest apartat també s'inspira en la BBC i acusen "el tripartit", com anomenen els grups de l'oposició, de voler crear un comitè de ciutadans de 33 membres que en multiplicaria les despeses.

Sobre la liquidació de les tres empreses actuals per a crear-ne una de sola, els populars han impedit que les Corts determinen les persones que se n'han d'ocupar. La llei, diuen, insta el govern a designar funcionaris d'alt nivell a l'efecte, com ja va succeir en el cas d'EMARSA, on encara va surar més porqueria. L'origen dels 1.300 milions de deute és un dels grans secrets de RTVV que PSPV, Compromís i EUPV volen esbrinar.

Per majoria absoluta –49 vots a 39, sense requerir la presència d'Alberto Fabra, Francisco Camps, Rita Barberà, Sonia Castedo, Alfonso Rus i Milagrosa Martínez– el PP ha aprovat una llei que li permetrà de controlar RTVV amb aquesta mateixa majoria absoluta. Una norma que han cuinat a la graella en solitari.

Victor Maceda